

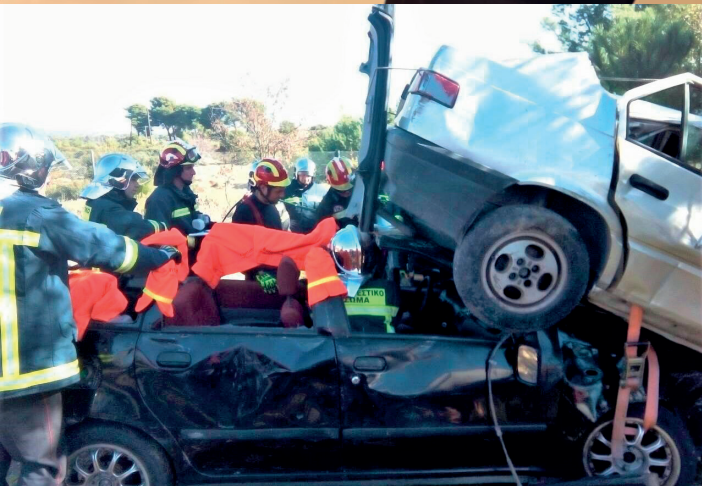
ΜΕΘΟΔΟΣ S.A.V.E.R.: ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΔΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ

ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΙΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ-6^{ος} Π.Σ. ΑΘΗΝΩΝ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΕΑΠ
CFBT INSTRUCTOR
WEBER RESCUE CERTIFIED

Τα τελευταία είκοσι χρόνια έχουν γίνει ομολογουμένως σημαντικότερες παρεμβάσεις στον τομέα της τεχνικής διάσωσης από το Πυροσβεστικό Σώμα. Αλληπάλληλες προμήθειες οχημάτων και υλικών καθώς και επαναλαμβανόμενες εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες (προγράμματα «Εμπειροκλής», προσαρμογή εκπαιδευτικών προγραμμάτων των σχολών του Π.Σ., σχετικές εκδόσεις κ.λ.π.) έχουν επιφέρει ορατά αποτελέσματα στην εξοικείωση του μέσου πυροσβέστη με τις σύγχρονες εξελίξεις στην τεχνική διάσωση, ενώ πλέον η πλειοψηφία των Υπν-

ρεσιών έχει πρόσβαση στα απαραίτητα εργαλεία και μέσα για να οργανώσει αποδοτικά και με ασφάλεια σχετικές επιχειρήσεις. Αυτό καθ' αυτό όμως το αντικείμενο της τεχνικής διάσωσης είναι πολύπλοκο, ενώ με την πάροδο του χρόνου τα σχετικά συμβάντα γίνονται συχνότερα και περιπλοκότερα, για την αντιμετώπιση των οποίων δεν αρκεί απλώς η τεχνική κατάρτιση αλλά απαιτείται ομαδική λειτουργία υψηλού επιπέδου.

Αν και ένα κομμάτι των εκπαιδευτικών προγραμμάτων έχει εστιάσει στην ανάγκη οργάνωσης της επιχειρησιακής δράσης σε ομαδικό πλαίσιο, στην πράξη συχνά η εκπαίδευση στην τεχνική διάσωση στρέφε-

Εκπαίδευση σε περίπλοκο σενάριο τεχνικής διάσωσης.
Ο «Παραϊατρικός» βρίσκεται μέσα στο όχημα

ται κυρίως στην εκμάθηση και χρήση τεχνικών και εργαλείων. Αυτού του είδους οι δεξιότητες όμως, αν και είναι απολύτως απαραίτητες, δεν επαρκούν για να διασφαλίσουν τη βέλτιστη παροχή βοήθειας σε έναν άνθρωπο που χρειάζεται τεχνική επέμβαση για να διασωθεί, αφού μια τέτοια στάση δεν κατανοεί την τεχνική διάσωση ως αντικείμενο που συμπεριλαμβάνει ενιαία τόσο την χρήση των απαραίτητων τεχνικών μέσων, όσο και την εφαρμογή των αναγκαίων μεθόδων για την εκτίμηση της ζωτικής κατάστασης του θύματος και την υποστήριξή του. Επιχειρησιακά, η χρήση τεχνικών και εργαλείων δεν εξαρτάται απλώς από την κατάσταση του συμβάντος (π.χ. το είδος του εγκλωβισμού) αλλά -και πρωτίστως- από την κατάσταση του θύματος. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο απαιτείται η λειτουργία της διασωστικής εξόδου ως ομάδας με διακριτά καθήκοντα σε κάθε μέλος, που όμως αυτά εντάσσονται οργανικά σε μια συλλογική κατεύθυνση την οποία όλοι οι εμπλεκόμενοι κατανοούν πλήρως. Αυτό είναι κάτι που απαιτεί συστηματικό χτίσιμο μέσω της εκπαίδευσης.

Καθώς δεν υπάρχουν καθολικά υιοθετημένες «Τυποποιημένες Διαδικασίες» για τις επεμβάσεις (με την μορφή των SOP που χρησιμοποιούν άλλες υπηρεσίες ανά τον κόσμο), το χτίσιμο της «Ομάδας» επαφίεται τελικά στη λειτουργία της βάρδιας και στις εντός αυτής διαπροσωπικές σχέσεις, αυτονομημένα, χωρίς κεντρικά οργανωμένο εκπαιδευτικό τρόπο. Η πραγματικότητα αυτή δεν λειτουργεί κατ' ανάγκην ανασταλτικά ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο, ωστόσο πληθώρα παραμέτρων δημιουργούν εμπόδια που θα πρέπει με συλλογική προσπάθεια να ξεπεραστούν: κάθε βάρδια (ακόμη και στην ίδια Υπηρεσία) μπορεί να έχει αναπτύξει διαφορετικούς κώδικες επικοινωνίας και συνεργασίας, μπορεί να υπάρχει προσωπικό διαφορετικών εκπαιδευτικών υποβάθρων και με διαφορετική συχνότητα εμπλοκής σε επιχειρησιακό επίπεδο (μόνιμοι, Π.Π.Υ., εθελοντές, δόκιμοι, προσωπικό που εκτελεί ανά 6μερο και 8μερο υπηρεσία κ.λ.π.), ενώ ενίοτε μπορεί να απαιτηθεί και η συνεργασία με άλλες Υπηρεσίες που δε «μιλάνε την ίδια γλώσσα» (π.χ. τοπικός Σταθμός - Ε.Μ.Α.Κ. κ.α.).

Με τις παραπάνω σκέψεις κατά νου, μια βάρδια του 6ου Πυροσβεστικού Σταθμού Αθηνών προσπάθησε να δημιουργήσει ένα πλαίσιο ομαδικής λειτουργίας, το οποίο να ενσωματώνει όλο το προσωπικό και να είναι εφικτό να λειτουργήσει σε επίπεδο πυροσβεστικού σταθμού, με στόχο βέβαια την αποδοτικότερη λειτουργία σε συμβάντα τεχνικής διάσωσης. Με την περιγραφή του πλαισίου ολοκληρωμένης εκπαίδευσης και επέμβασης που η βάρδια εφάρμοσε από τον Φεβρουάριο του 2019, αλλάζοντας τελικά σημαντικά τον τρόπο που ο Σταθμός αντιμετώπιζε τις επεμβάσεις τεχνικής διάσωσης, το παρόν άρθρο επιδιώκει να καταδείξει τη σημαντικότητα

Ιούλιος 2019: Νυχτερινή επέμβαση στο πλάι ενός ΙΧΕ αυτοκινήτου, το οποίο σχεδόν αιωρείται σε κοίτη ρέματος. Η σκηνή έχει οργανωθεί σε 3 διακριτές ζώνες, ενώ κάθε ομάδα πυροσβεστών επιτελεί συγκεκριμένη λειτουργία. Η σκηνή ασφαλείας από τους οδηγούς έχει κρατήσει το πλήθος μακριά από τη θερμή ζώνη, ενώ έχει γίνει περίπλοκη σταθεροποίηση και έχει στηθεί φωτισμός

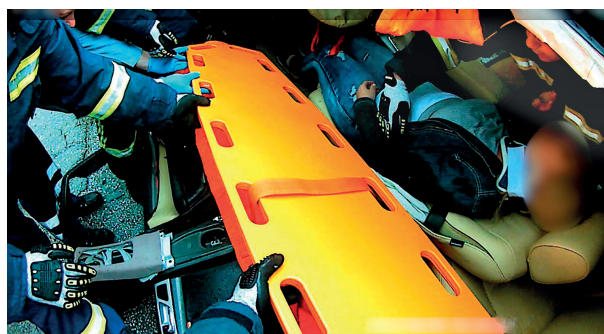
της καθιέρωσης «Τυποποιημένων Διαδικασιών» και να εμπνεύσει και άλλους συναδέλφους να εξελίξουν την ομαδική λειτουργία της Υπηρεσίας τους.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Για ένα διάστημα περίπου δύο ετών (2017-2019), η βάρδια είχε πραγματοποιήσει πλειάδα εκπαιδεύσεων τεχνικής διάσωσης, οι οποίες είχαν επιφέρει συγκεκριμένα αποτελέσματα. Το σύνολο του προσωπικού κατείχε μια εικόνα της γενικής οργάνωσης της μεθόδου S.A.V.E.R. και των απαραίτητων σταδίων μιας επιχειρήσης διάσωσης. Επιπλέον, κατέστη κοινό κτήμα η γενική γνώση του χειρισμού των διασωστικών εργαλείων και μέσων, καθώς και η εφαρμογή βασικών, αλλά και πιο προχωρημένων τεχνικών επέμβασης. Ωστόσο, είχε γίνει αντιληπτό ότι υπήρχαν περιθώρια περαιτέρω βελτίωσης της ομαδικής λειτουργίας.

Έτσι, αυτό που επιδιώχθηκε εξ αρχής (με βάση την εμπειρία των μέχρι τότε επεμβάσεων αλλά και εκπαιδεύσεων) ήταν να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο λειτουργίας που να επιτυγχάνει τα εξής:

- Αυτοματοποίηση βασικών ενεργειών
- Παράλληλη διεξαγωγή απαραίτητων εργασιών
- Ομαδική λειτουργία
- Εξοικονόμηση χρόνου
- Αποφυγή άσκοπων ενεργειών
- Προώθηση της ατομικής πρωτοβουλίας, η οποία όμως

Απρίλιος 2019: Πλευρικό σανίδωμα θύματος, μετά από ισχυρή πλάγια σύγκρουση. Το Ε.Κ.Α.Β. έχει μόλις αφιχθεί στο συμβάν, όμως ο εκτελών χρέη «Παραϊατρικού» από τη βάρδια βρίσκεται ήδη μέσα στο όχημα κι έχει σταθεροποιήσει το θύμα

θα είναι ενταγμένη μέσα στις ανάγκες της επιχειρήσης και δε θα έρχεται σε σύγκρουση με ενέργειες άλλων μελών της ομάδας

Μέσα από συλλογικές αναζητήσεις, αποφασίστηκε να τυποποιηθούν βασικές διασωστικές ενέργειες και να κατανέμονται ατομικά σε κάθε μέλος της πυροσβεστικής εξόδου. Δημιουργήθηκε λοιπόν ένα πλαίσιο τυποποιημένων ρόλων, όπου ο καθένας καλείται να επιτελέσει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο ενεργειών (checklist - παρατίθενται στις συνοδευτικές εικόνες), ως εξής:

Αύγουστος 2020: Ανάσωση ανήλικου θύματος, μετά από εκτροπή ΙΧ σε ρέμα. Η εκτίμηση και σταθεροποίηση της κατάστασής του έχει γίνει από προσωπικό της βάρδιας, αφού το Ε.Κ.Α.Β. δεν έχει καταφτάσει ακόμη

Ιούνιος 2019: Τροχαίο με έναν σοβαρά τραυματία στη Λεωφόρο Θρακομακεδόνων. Στη φωτογραφία (λήψη μετά το τέλος της επέμβασης) φαίνεται η οργάνωση του χώρου επέμβασης και της σκηνής ασφαλείας. Το θύμα (με πολύ σοβαρά κατάγματα) αναγνωρίστηκε και σταθεροποιήθηκε από τον «Παραϊατρικό» της ομάδας, πριν την άφιξη του Ε.Κ.Α.Β.

- Επικεφαλής
- Υπεύθυνος Ασφάλειας
- «Παραϊατρικός» (ο όρος περιγράφει τον ρόλο αυτού που ασχολείται με το θύμα και δεν εκφράζει τον πιστοποιημένο κατά PHTLS διασώστη)
- Οδηγοί (1ου και 2ου οχήματος)
- Τεχνικοί Διάσωσης (Α και Β)

Η διασωστική έξοδος του 6ου Πυροσβεστικού Σταθμού αποτελείται συνήθως από 6-8 άτομα και πάνω σε αυτή την επάνδρωση οργάνωθηκε το σύστημα. Μπορεί ωστόσο να προσαρμοστεί εύκολα σε διαφορετικές επανδρώσεις, αναπροσαρμόζοντας τους ρόλους ή την κατανομή τους (μπορεί π.χ. ο Επικεφαλής να είναι και Υπεύθυνος Ασφάλειας, ένας οδηγός να είναι και Τεχνικός Διάσωσης, το ίδιο άτομο να είναι Τεχνικός Διάσωσης Α και Β κ.ο.κ.). Με την ανάληψη Υπηρεσίας, οι ανωτέρω ρόλοι μοιράζονται σε όσους στελεχώνουν τη διασωστική έξοδο και με βάση αυτούς ο καθένας ελέγχει το όχημα/εξοπλισμό και τα καθήκοντα του (π.χ. ο «Παραϊατρικός» τα φαρμακεία, φορεία, μέσα υπο-

στήριξης ζωής, οι Τεχνικοί Διάσωσης τα εργαλεία που τους αναλογούν κ.λ.π.). Όπως γίνεται άμεσα αντιληπτό, η ροή των ενεργειών ανά ρόλο είναι τέτοια που να στήνονται αυτόματα οι βασικές ενέργειες (δημιουργία σκηνής ασφαλείας, διαχείριση χώρου εργασίας κ.λ.π.), ενώ πολλές εργασίες γίνονται εξ ορισμού παράλληλα (π.χ. καθώς ο Τεχνικός Β απλώνει τον μουσμά, ο Τεχνικός Α κατεβάζει κάποια εργαλεία, καθώς ο οδηγός του 6.3.1 στήνει τον φωτισμό ο οδηγός του 6.3.2 δημιουργεί σκηνή ασφαλείας, ο Τεχνικός Β εφαρμόζει τις τεχνικές απεγκλωβισμού και ο Τεχνικός Α υποστηρίζει την ασφαλή λειτουργία κλπ).

Κατόπιν, η καθημερινή εκπαίδευση στην τεχνική διάσωση οργάνωθηκε επάνω στην συγκεκριμένη τυποποίηση. Ακολουθήθηκαν διάφορες κατευθύνσεις:

- Θεωρητική εκπαίδευση όλων επάνω στα καθήκοντα κάθε επιμέρους ρόλου (π.χ. τεχνικών χρήσης εργαλείων, αξιολόγησης ζωτικών σημείων και βασικής υποστήριξης ζωής, διαχείρισης κινδύνων κ.λ.π.), ώστε όλοι να μπορούν να αναλάβουν οποιονδήποτε ρόλο. Προφανώς και δεν έχουν όλοι ίδιες δεξιότητες/κλίσεις/υπόβαθρο και ως εκ τούτου, κάποιοι έτειναν να είναι καλύτεροι σε κάποιους ρόλους έναντι άλλων. Αυτό διαρκώς λαμβανόταν υπ' όψιν στη διανομή των ρόλων, ωστόσο επιδιώχθηκε όλοι να έχουν-ανάλογα με τις ικανότητές τους- γνώση του τι κάνει ο καθένας, ούτως ώστε ακόμη κι αν δεν αναλάμβανε κάποιος ποτέ π.χ. τον ρόλο του Επικεφαλής, να αντιλαμβάνεται με λογική συνοχή την επιχείρηση.
- Θεωρητική ανάπτυξη σεναρίων, στα οποία ο καθένας ανέπτυξε τις ενέργειες του ρόλου του, ενταγμένες μέσα στην ομαδική λειτουργία.
- Τέλος, πρακτική εκπαίδευση με βάση την οργάνωση της ομάδας, όπου ο κάθε ρόλος καλείται να δράσει όπως σε ένα πραγματικό συμβάν.

Για διάστημα περίπου έξι μηνών, γινόταν διαρκής επαναξιολόγηση των ρόλων και των σχετικών checklist, ιδίως μετά από κάθε εκπαιδευτικό σενάριο και κάθε πραγματικό συμβάν. Όποτε κάτι προέκυπτε ή δε λειτουργούσε όπως αναμενόταν σε κάποιο συμβάν, ακολουθούσε ανταλλαγή ιδεών στη βάρδια η οποία κατέληγε σε κάποια τροποποίηση. Αυτή δοκιμαζόταν στην εκπαίδευση και, τελικά, υιοθετούνταν στην επιχειρησιακή καθημερινότητα.

Κάθε φορά που στη διασωστική έξοδο περιλαμβανόταν κάποιος «εκτός βάρδιας» (π.χ. κάποιος «εξαμερήτης», εθελοντής κ.λ.π.) αναλάμβανε κάποιον ρόλο και παραλάμβανε το αντίστοιχο checklist. Πρέπει εδώ να τονιστεί πως η φιλοσοφία των checklist (τα οποία αρχικά μοιράζονταν τυπωμένα σε χαρτόνι, αλλά πολύ νωρίς κατέληξαν να μοιράζονται μέσω viber στην ομαδική συνομιλία της βάρδιας) δεν είναι να τα ακολουθεί

ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ Αναγνώριση Κίνδυνοι (Διαρκώς) Πλάνο Επικοινωνίες (Διαρκώς)	ΟΔΗΓΟΣ 6-3-1 Κλείσε σειρήνα Τοποθέτηση οχήματος (Φωτισμός) (Χειρισμός γερανού) (Χειρισμός εργάτη) Αν δεν απαιτείται ο συνεχής χειρισμός κάποιου μηχανήματος, αναφέρει στον επικεφαλής ότι είναι διαθέσιμος για να βοηθήσει όπου αλλού χρειαστεί	ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Α Κατέβασε: Ακίδα θραύσης Πριόνι παρμπριζ Καλύμματα προστασίας Προστασία αερόσακου Τάκοι σταθεροποίησης Σκάλα + ιμάντας (αν ΙΧ στο πλάι) Σταθεροποίηση (Διαρκώς) Διαχείριση κρυστάλλων Διαχείριση κομμένων Τοποθέτηση καλυμμάτων Προστασία αερόσακων Καταστολή Πυρκαγιάς
ΠΑΡΑΪΑΤΡΙΚΟΣ Είσοδος – Επικοινωνία Αεραγωγοί – Αναπνοή (Διαρκώς) Αιμορραγίες – Παλμός Τεστ δαχτύλου (3") – Οξύμετρο Υποστήριξη Αυχενικής Προστασία (Διαρκώς) Ψυχολογία (Διαρκώς)	ΟΔΗΓΟΣ 6-3-2 Κλείσε σειρήνα Τοποθέτηση οχήματος Κομπλάρισμα + υψηλή στον μουσαμά Σκηνή ασφαλείας με κορδέλα Σήμανση δρόμου με κώνους Ασφάλεια οχημάτων (Διαρκώς) Απώθηση πολιτών (Διαρκώς)	ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Β Κατέβασε: Μουσαμά Διαστολέα Κόφτης (παπαγαλάκι) Έμβολο Halligan Υδραυλική αντλία (ρώτα επικεφαλής) Χρήση εργαλείων με βάση το πλάνο

κανείς κατά γράμμα, κατά τη διάρκεια της επέμβασης, αλλά αφενός να τα χρησιμοποιεί για την οργάνωση της σκέψης του και της καθημερινής εκπαίδευσης/ελέγχων και αφετέρου να τα ανακαλεί εκ μνήμης, ώστε να «στηθεί» σωστά και ομαδικά στην αρχή της επέμβασης.

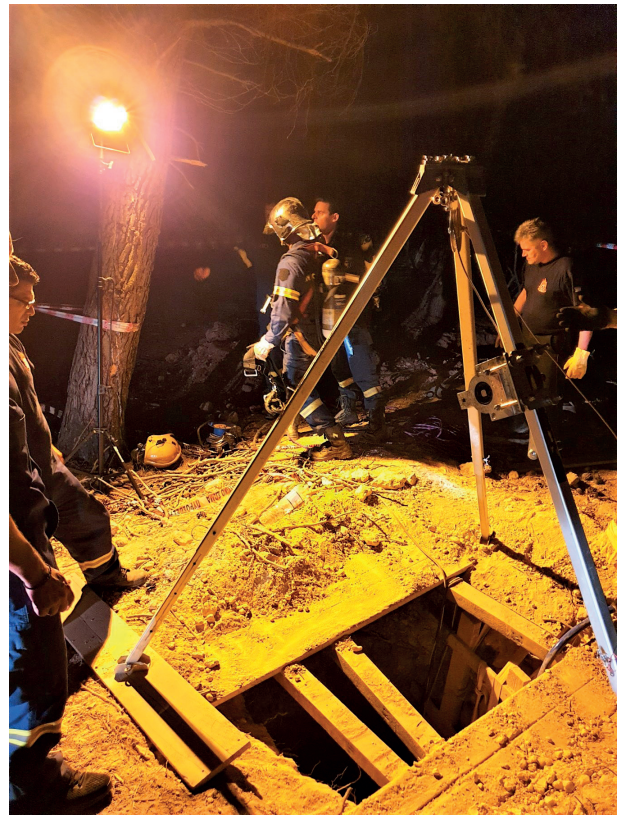
ΕΝΑ ΣΚΑΛΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

Γίνεται εμφανές πως το πλαίσιο που δημιουργήθηκε δεν αποτελεί κάποια ριζοσπαστική ανακάλυψη! Το ζήτημα της αποδοτικής ομαδικής λειτουργίας μέσα σε ένα δυναμικά μεταβαλλόμενο περιβάλλον, όπου πρέπει να ληφθούν μεγάλης σημαντικότητας αποφάσεις, απασχολεί για δεκαετίες πλειάδα τομέων και επιστημονικών αντικειμένων (σώματα ασφαλείας, στρατό, βιομηχανικούς τομείς, αεροπλοΐα κ.ά.), ενώ σε πολύ μεγάλο μέρος του κόσμου οι Υπηρεσίες Εκτάκτου Ανάγκης χρησιμοποιούν «Τυποποιημένες Διαδικασίες» για πλειάδα περιπτώσεων. Όταν το σύνολο του προσωπικού κατέκτησε ένα κοινό επίπεδο τεχνικής κατάρτισης, έγινε εμφανές ότι στη λειτουργία της βάρδιας έλειπε «κάτι» ακόμη. Με συλλογικό ενθουσιασμό και ενδιαφέρον, αντλήθηκαν στοιχεία από διάφορους τομείς (πυροσβεστικές Υπηρεσίες δυτικών κρατών, αεροπορικές πρακτικές και μέθοδοι διαχείρισης προσωπικού). Αυτή η απλή λύση που υιοθετήθηκε, ανέδειξε από την αρχή μερικά πολύ σημαντικά στοιχεία σε ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων που, παρά τη διετή και πλέον έντονη εκπαιδευτική ενασχόληση σε επίπεδο βάρδιας, δεν είχαν γίνει αντιληπτά στο πλήρες μέγεθός τους:

- Παρά την πλειάδα προηγούμενων εκπαιδεύσεων, αναδείχθηκαν ελλείψεις σε βασικές γνώσεις και δεξιότητες (σταθεροποίηση, διαχείριση κρυστάλλων κ.λ.π.), οι οποίες διαφορετικά δεν θα καθίσταντο εμφανείς. Μέχρι τότε, οι μη γνωρίζοντες δεν θα έπαιρναν ποτέ την πρωτοβουλία σε πραγματικό συμβάν να εκτελέσουν τις εργασίες που δεν ήξεραν καλά. Με την υιοθέτηση των ρόλων, όλοι αναγκάστηκαν να τα δοκιμάσουν όλα και να λειτουργήσουν στην πράξη.
- Αναδείχθηκε σημαντικότερη έλλειψη στις απαραίτητες γνώσεις υποστήριξης του θύματος, παρά τις κατά καιρούς εκπαιδεύσεις BLS σε υπηρεσιακό επίπεδο. Το κενό καλύφθηκε άμεσα με την διοργάνωση σχετικών εκπαιδεύσεων από διασώστες του Ε.Κ.Α.Β.
- Αναδείχθηκε η κομβική σημασία του «παραϊατρικού» και η σημαντικότητα του ρόλου του, κάτι που με τη γενική υπηρεσιακή εκπαίδευση στην τεχνική διάσωση δεν είχε γίνει ποτέ εμφανές. Τον συγκεκριμένο ρόλο οι πυροσβέστες τον άφηναν υποσυνείδητα στο Ε.Κ.Α.Β, το οποίο όμως συνήθως έφτανε στο συμβάν αρκετά λεπτά μετά την έξοδο διάσωσης, με αποτέλεσμα την απώλεια σημαντικού χρόνου και βοήθειας προς το θύμα.
- Συστηματοποιήθηκαν ενέργειες (και πλέον εφαρμόζονταν πάντοτε) που, αν και ήταν γνωστές ανέκαθεν, επάνω στην ένταση του συμβάντος, συχνά παραλείπονταν ακούσια (π.χ. προστασία αερόσακων κ.α.)
- Το S.A.V.E.R. άρχισε να αποκτά νόημα και συνοχή ως ένα εργαλείο προς εξυπηρέτηση του έργου μας, κι όχι ως ένα στριφνό πρωτόκολλο εκτός πραγματικότητας.

- Δημιουργήθηκε ένα συνεκτικό πλαίσιο κατανόησης της τεχνικής διάσωσης ως ενός συγκροτημένου αντικειμένου με διακριτές λειτουργίες, οργανικά δεμένες μεταξύ τους. Από μόνη της η εκπαίδευση στη χρήση εργαλείων και τεχνικών δεν το πέτυχε αυτό ποτέ.
- Προέκυψε με φυσικό τρόπο η ανάγκη για περαιτέρω εκπαίδευση, ειδικά σε επιμέρους ρόλους («παραϊατρικός», υπεύθυνος ασφαλείας κ.ά.) ώστε η ομάδα να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα. Σταδιακά, καθώς δημιουργήθηκε εξοικείωση με τον νέο τρόπο λειτουργίας, οι πυροσβέστες απέκτησαν αυτοπεποίθηση ως προς τη δράση τους στην τεχνική διάσωση, ενώ επιζητούσαν πιο ενθουσιωδώς την εκπαιδευτική διαδικασία.
- Η εφαρμογή του εν λόγω τρόπου ομαδικής οργάνωσης συνέπεσε με την εισαγωγή νέου διασωστικού οχήματος στην Υπηρεσία. Αποδείχτηκε πως η χρήση των ρόλων/checklist συνέβαλαν στη γρηγορότερη εξοικείωση με το νέο όχημα.
- Οι «εκτός βάρδιας» ενσωματώνονται πολύ πιο αποτελεσματικά στις επιχειρήσεις. Επιπλέον, στον 6ο Π.Σ. Αθηνών διαχρονικά εκτελεί πρακτική εκπαίδευση μεγάλος αριθμός Δόκιμων Πυροσβεστών και Δόκιμων Ανθυποπυραγών. Το σύστημα διανομής ρόλων επέδρασε καταλυτικά στην εκπαίδευση των δόκιμων συναδέλφων, ενώ βοήθησε και στην αποδοτικότερη οργάνωση της εκπαίδευσής τους από το προσωπικό της βάρδιας.
- Τέλος, αναπτύχθηκε μια δυναμική ευγενούς «συναγωνισμού» μεταξύ των βαρδιών, όταν τα αποτελέσματα της οργανωμένης ομαδικής δουλειάς άρχισαν να εμφανίζονται σε πραγματικά συμβάντα.

Με την πάροδο περίπου τριών ετών, η βάρδια ανταποκρίθηκε σε δεκάδες περιπτώσεις τροχαίων ατυχημάτων και παροχών βοήθειας (ορισμένες με σημαντικούς βαθμούς δυσκολίας, όπως με οχήματα σε κοίτες ρεμάτων, στην οροφή τους ή στο πλάι, παρασύρσεις από αμαξοστοιχίες, ανασύρσεις κ.ά.). Κατά κοινή ομολογία, όλες οι επιχειρήσεις οργανώθηκαν πολύ αποδοτικότερα, ενώ σε πλειάδα περιπτώσεων ο Σταθμός έφερε εις πέρας συμβάντα που, αν και διέθετε τα απαραίτητα μέσα, παλαιότερα θα επαφίονταν στην αντιμετώπιση από ομάδα της Ε.Μ.Α.Κ. Δεν πρόκειται για «συνταγή επιτυχίας» για κάθε περίπτωση, όμως τα οφέλη που

Αύγουστος 2020: Νυχτερινή ανάσωση δύο νεκρών και ενός σοβαρά τραυματία από αυτοσχέδιο πηγάδι στη Βαρυμπόμπη. Η ομάδα έχει αποκλείσει την σκηνή ασφαλείας με κορδέλα και έχει ήδη στήσει φωτισμό εργασίας και τρίποδο διάσωσης. Το συμβάν αντιμετωπίστηκε εξ ολοκλήρου από τη βάρδια χωρίς άλλες ενισχύσεις

αποκομίσθηκαν εν τέλει ήταν διακριτά και μετρήσιμα. Υπηρεσία από Υπηρεσία διαφέρει, όμως αν υπάρχει θέληση για βελτίωση θα υπάρξει και βελτίωση. Εν προκειμένω, προφανώς και το δημιουργικό ενδιαφέρον της πλειοψηφίας της βάρδιας (ανεξαρτήτως βαθμού και εργασιακής σχέσης) έπαιξε σημαντικό ρόλο προς την κατεύθυνση της γενικότερης βελτίωσης. Επίσης, σημαντικός βοηθητικός παράγοντας υπήρξε η εναλλαγή σε 24ωρη υπηρεσία, μιας και ο συνεχόμενος χρόνος παραμονής στην υπηρεσία πέραν του οκταώρου ευνόησε τη συστηματοποίηση της εκπαίδευσης και την ένταξή της στην υπηρεσιακή ρουτίνα. Αν η συγκεκριμένη εμπειρία σταθεί πηγή έμπνευσης και για άλλους, το όφελος θα είναι πολλαπλασιαστικό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μπαλάφας, Αθ., Οργάνωση διάσωσης σε τροχαία ατυχήματα, Αθήνα, 2012
- Marquet, D., Turn the ship around!, Penguin, 2012
- “Five ways firefighters can improve vehicle extrication training”, <https://bit.ly/3sn6Kes>